CYPRIAN SKWAREK

ur. 1916; Lublin

Miejsce i czas wydarzeń	Lublin, dwudziestolecie międzywojenne
Słowa kluczowe	projekt "Archiwum Historii Mówionej - opracowanie i udostępnienie online najcenniejszych zasobów", życie codzienne, Stare Miasto

Stare Miasto

Stare Miasto było zrujnowane. Właściciele domów nie byli w stanie utrzymać ich w dobrej kondycji. Stare Miasto wyglądało ubogo, szaro, ulice były brukowane kostką bazaltową, te chodniki, wszystko było w złym stanie. Jeżeli chodzi o Krakowskie Przedmieście, o Nowe Miasto, to tam widać było i porządek i pewien standard wyższy utrzymania kamienic, o tyle Stare Miasto było biedne, zaniedbane, brudne, kanalizacji nie było, to widać było po rynsztokach ulicznych. To przedstawiało dość smutny obraz i kontrastowało z Nowym Miastem. Było przed wojną kino Rialto na Starym Mieście, które było tanie w stosunku do kin w mieście, jak kino Apollo, jak kino Stylowy, które było obok Poczty, w tych zburzonych budynkach, jak kino Corso, które było przy ulicy Radziwiłłowskiej, na miejscu dzisiejszego Pałacu Czartoryskich, odbudowane przez Lubelskie Towarzystwo Naukowe. Tam się czasami biegało to tego Rialto, które było na miejscu starego teatru, który dzisiaj jest odbudowywany.
Stare Miasto robi wrażenie miasta średniowiecznego, chociażby przez to, że nie ma żadnej roślinności, bo to było charakterystyczne dla miast starych. To i zapachy sygnalizowały o biedzie, nieporządku. Ludzie tu mieszkający byli ludźmi biednymi. Ludzie, którzy trochę więcej pieniędzy zdobyli, natychmiast usiłowali przenieść się na Krakowskie Przedmieście, na Królewską (dzisiejsza ulica Wyszyńskiego). Stare Miasto od strony społecznej było uważane, że tutaj grupował się margines społeczny. Wszystkie ciemne interesy, takie niezgodne z zasadami etyki, to właśnie miały siedlisko na Starym Mieście.

Data i miejsce nagrania	1998-12-30, Lublin
Rozmawiał/a	Marta Kubiszyn
Redakcja	Aleksandra Bańkowska
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"